

Veerle Solia

Van: FOYER <francis.marissens@foyer.be>
Verzonden: maandag 8 oktober 2012 17:34
Aan: Veerle Solia
Onderwerp: Nieuwsbrief Foyer

Nieuwsbrief Foyer
Nr 61
www.foyer.be

Integratiecentrum Foyer werkt aan een samenleving die positief omgaat met diversiteit en waarin etnisch-culturele minderheden volwaardig deelnemen aan het maatschappelijk leven. De maandelijkse nieuwsbrief biedt informatie over de activiteiten en standpunten van Foyer.

Na de debatten nu de dialoog

Dag van de Dialoog op zaterdag 20 oktober: kom praten met (andere) Brusselaars

[Lees het volledig artikel](#)

De wereld geeft Brel terug aan Brussel: Moenie Weggaan Nie

'Ne me quitte pas' werd ingezongen door gewone mensen uit hedendaags en dus veelkleurig Brussel

[Lees het volledig artikel](#)

Hinkt voorloper straks achterop?

Interculturele bemiddelaars erg populair in Europa bij vaccinatieprogramma's

[Lees het volledig artikel](#)

De zoete zonde voorbij

Vrouwenhuis Dar Al Amal start met een intercultureel preventieatelier diabetes

[Lees het volledig artikel](#)

In Brussel. Een reis door de wereld (Hans Vandecandelaere)

"Over het Brussel van net na de Tweede Wereldoorlog is een nieuwe stad geschoven"

[Lees het volledig artikel](#)

Wie wil een eigen zaak opstarten?

Na successen in Antwerpen & Gent nu ook in Brussel: traject 'Anderstalig ondernemen'

[Lees het volledig artikel](#)

De vrijheid, mijn moeder

Hadja Lahbib (RTBF) maakte een indringende documentaire over een vergeten generatie vrouwen

[Lees het volledig artikel](#)

Mijn naam is Maria

Werkende Roma-jongeren: ze bestaan! Foyer zet wekelijks enkele getuigenissen online

[Lees het volledig artikel](#)

Drongo succesvol

De honger naar expertise & educatieve materialen over meertalige opvoeding is groot

[Lees het volledig artikel](#)

Agenda

Wat reilt en zeilt er deze maand zoal in & rond de kanaalzone?

[Lees het volledig artikel](#)

Na de debatten nu de dialoog

Op zaterdag 20 oktober 2012 wordt in Brussel voor een zesde maal de Dag van de Dialoog georganiseerd. Het doel: mensen die elkaar niet (goed) kennen met elkaar laten praten.

Na al de (politieke) debatten van de jongste weken/maanden is dit een herademing. Een dialoog is immers géén debat of discussie: het komt er niet op aan om gelijk te krijgen of om anderen te overtuigen. Luisteren naar wat elk te vertellen heeft, is zoveel boeiender.

Tientallen partnerorganisaties nodigen uit op diverse locaties in het Brusselse Gewest. Telkens 8 tot 12 mensen van verschillende horizonten gaan aan tafel een gesprek aan, samen met één dialoogbegeleider die handig maar relevant het ijs breekt en er verder op toeziet dat iedereen aan het woord komt.

Het centrale gespreksthema is dit jaar 'Brussel à volonté'. Door de verschillende deelnemers vrij in te vullen aan al de gesprekstafels.

Deze stad heeft heel veel te bieden: voor ieder wat naar wens. Van de meest exotische schotels, over de allerkleurrijkste evenementen met muzikanten en artiesten tot supertoffe buurthuizen. Wie rijk is, vind er z'n gading. Wie straatarm is, kan er ook overleven. Tout à un euro..., met wat hulp van links & rechts, volontairement. Theater voor de allerkleinsten, grauwgrijze muren voor de graffiti-spuiter, een hoed op maat voor de alleroudsten. Allez, samen op vadrouille. Wat doet jouw hart sneller kloppen? Of trager? Deel het met stadsgenoten.

Al de dialooggesprekken vinden plaats op zaterdag 20/10 van 14u tot 16u30. De tafels staan klaar op vele plaatsen in de stad: van Jette tot Vorst, van Schaarbeek tot Anderlecht. Een overzicht daarvan vindt u op www.dagvandedialoog.be En voor wie wil, is er nog een gezamenlijk feestelijk moment, dit jaar in Gallisch centrum La Tentation in Brussel.

Hoe meedoen? Iedereen kan aan de dialoogtafel van z'n keuze plaatsnemen en praten met andere stadsgenoten. Omdat iedereen wel een interessant verhaal of ervaring te vertellen heeft. In het Nederlands of in het Frans. Of in allebei samen, want ook dat moet gestimuleerd: praten met elkaar, met anderstaligen ook, over alle taaldrempels heen. Luistergierige tafelgenoten helpen elkaar wel met tolken waar nodig, ja toch?

Vooraf inschrijven is wel noodzakelijk. Dit kan rechtstreeks bij de plaatselijke organisatoren. Of online op de website www.dagvandedialoog.be Men kan ook terecht bij initiatiefnemer Foyer. Contact: dialoog@foyer.be of 02/609.55.72.

[Volg dit evenement ook via Facebook.](#)

Wilt u het liefst zelf een dialoogtafel plaatsen? Ook dat kan ten alle tijde: als socio-culturele organisatie, als ondernemer of zelfstandige, **of gewoon individueel bij u thuis**. Zoek eventueel een paar partners in de buurt en nodig een aantal mensen uit die elkaar niet kennen. En laat ons graag weten hoe de dialoog verliep.

[Terug naar het overzicht](#)

De wereld geeft Brel terug aan Brussel: Moenie Weggaan Nie

Jacques Brel was een fenomeen. En een Brusselaar. Z'n liedjes gaan nu nog altijd de wereld rond. Van Edith Piaf, Dalida en Nana Mouskouri over Sting en David Bowie tot Cindy Lauper, Verminnen en Placebo: echt honderden artiesten hebben nummers van Brel gecoverd. En ze blijven dat doen, overal ter wereld.

'Ne me quitte pas' is één van Brels bekendste liedjes. Het is (ondermeer!) vertaald in het Engels, Duits, Nederlands, Arabisch, Turks, Fins, Zweeds, Russisch, Spaans, Catalaans, Italiaans, Tsjechisch, Kroatisch, Pools, Hebreeuws, Portugees en het Zuid-Afrikaans. En voor wie er open voor staat: deze talen zijn allemaal ook te horen in... de straten van Brussel. Hoog tijd voor een samenzang: de wereld geeft Brel terug aan Brussel.

Artiestencollectief [Het Pakt](#) liet 'Ne me quitte pas' inzingen door een vijftigtal Brusselaars van de meest diverse afkomst. De stemmen werden apart opgenomen, en nadien 'gesampeld' tot een virtueel meertalig koor.

Tijdens [La Nuit Blanche](#) (6 oktober) werd de Villersstraat in het centrum van Brussel ingepalmd. Een groots opgezette maar tegelijkertijd ook uitgesproken poëtische projectie verraste de vele honderden bezoekers.

Foyer ging actief mee op zoek naar Brusselaars van de meest diverse afkomst die 'Ne me quitte pas' van Jacques Brel inzongen. Geen geoefende zangers of zangeressen, maar gewone mensen uit de stad, al dan niet met krakende stem.

Sommigen kenden het liedje en/of de artiest Brel. Anderen hadden er nog nooit van gehoord.

Roma-jongeren, nieuwkomers uit Bulgarije, Mozambique, Oeganda, mensen met roots in China, Nederland, Macedonië, Burundi en de Brusselse Rand: ze gingen met schroom achter de microfoon. Zo schoon.

Sareh Jalilian (Iran):

"Jacques Brel of 'Ne me quitte pas', ik had er eigenlijk nog nooit van gehoord. Ten minste dat dacht ik. Tot ik op Youtube eens ging rondsnuisteren. Die melodie, ja ik herkende ze meteen. Heel raar eigenlijk.

Dat liedje heb ik toen ik acht of tien jaar was in Iran ettelijke keren gehoord, zij het in een Engelstalige versie. M'n oudere zus had die plaat en was er gek van. Wist ik veel dat het origineel van een Brusselse zanger was.

Het was verrassend om daar hier nu terug mee geconfronteerd te worden. En meteen deel uit te maken van dit artistieke project."

Binnenkort verschijnt een beeldverslag op de [Foyer-website](#).

Wie een (klein) voorproefje (van de allereerste opnames) wil horen, kan alvast eens luisteren naar een [reportage van FM Brussel](#).

Maar voor het echte kleurenpalet van de grootstad trok je best tijdens La Nuit Blanche naar de Villersstraat in hartje Brussel.

[Terug naar het overzicht](#)

Hinkt voorloper straks achterop?

Begin september vond in Dublin een internationaal congres plaats over het betrekken van kwetsbare bevolkingsgroepen bij medische campagnes. Delegaties van 27 landen waren aanwezig: ministeries van Volksgezondheid, verantwoordelijken voor vaccinatieprogramma's, maar ook organisaties op het terrein en eerstelijns veldwerkers.

Foyer werd uitgenodigd omwille van de jarenlange expertise met Interculturele bemiddelaars in de gezondheidszorg. Ook de in Brussel opgebouwde ervaring met Roma-bemiddelaars sprak de Europese organisatoren aan: een belangrijke case-study op het congres was immers een zware

epidemie die in 2008 de Roma-bevolking in Bulgarije trof.

De hamvraag op het congres was: Hoe kan je vaccinaties aansporen bij heel specifieke bevolkingsgroepen en welke 'sociale marketing' hanteer je daarbij best?

Roma zijn overigens lang niet alleen een (over de grenzen heen) moeilijk te betrekken doelgroep: in heel wat landen of regio's zijn er ook groepen of gemeenschappen die om religieuze of culturele redenen zich niet willen laten inenten. Getuigen van Jehova's en protestanten bijvoorbeeld, en ook Ortodoxe Joden. Die laatste gemeenschap werd overigens in Antwerpen getroffen door een mazelenepidemie (2007-2008), ook niet altijd even onschuldig.

Op het congres viel op hoe fel er overal nu wordt ingezet op interculturele bemiddelaars: deze functie is in heel Europa aan een opmars toe m.b.t. communicatie & preventie met specifieke doelgroepen.

In 1992 was Vlaanderen een pionier op dit vlak: het bouwde in alle provincies een dienst Interculturele Bemiddeling (ICB) uit. Bizar genoeg werden die de jongste jaren nagenoeg allemaal afgebouwd.

ICB Foyer bleef in Brussel wel actief en boekt er ook prima resultaten.

Sociale tolken en brugfiguren worden nog wel her en der ingeschakeld, maar structureel is dat aanbod niet.

Bovendien overstijgt de functie van een interculturele bemiddelaar het louter 'tolken'. De bemiddelaars stammen zelf uit de doelgroep en kunnen dus ook de achtergronden veel beter inschatten en vertalen.

ICB Foyer gaat in de toekomst - naast het inspelen op oproepen vanwege ziekenhuizen of patiënten - nog nadrukkelijker inzetten op preventie.

Zo werkt een Roma-bemiddelaar momenteel op het verzoek van 'Dokters van de Wereld/Médecins du Monde' mee aan een grondige enquête die de vaccinaties (of ontbreken ervan) bij Roma in kaart moet brengen.

Meer info: [Hamida Chikhi](#) 02/410.75.81

[Terug naar het overzicht](#)

De zoete zonde voorbij

Diabetes vormt een steeds groter probleem binnen onze Westerse samenleving. Maar het is ook een cultuur-sensitief fenomeen.

Binnen Marokkaanse & Turkse gemeenschappen bijvoorbeeld wordt er gul met zoetigheid omgesprongen. Maar jammer genoeg is het erg gesteld met de kennis over diabetes en de impact van de ziekte. Niet in het minst bij de getroffen zelf.

Recent nog wijdde [Dr. Abdellatif Riffi \(VUB\)](#) een wetenschappelijke studie aan de materie en deed een aantal vaststellingen en aanbevelingen.

"Veel Turkse en Marokkaanse diabetespatiënten hebben maar weinig kennis over hun ziekte, houden zich niet goed genoeg aan hun dieet en volgen de medicatie niet correct op. Gezien de hoge prevalentie van diabetes onder deze groepen, kan je er niet omheen: er is echt een probleem", aldus Riffi.

Dus springt alvast vrouwenhuis Dar Al Amal mee in de bres. Het start op 12 oktober met een preventieatelier diabetes. Tweemaal per maand zullen vrouwen die geconfronteerd zijn met diabetes (persoonlijk of binnen hun familie) bijeenkomen om de materie te bespreken, dit telkens in bijzijn van een experte en een diëtiste.

Geïnteresseerden nemen best contact op met coördinator [Yacine Sangara](#) 02/411.84.44

[Terug naar het overzicht](#)

In Brussel. Een reis door de wereld (Hans Vandecandelaere)

Over het Brussel van net na de Tweede Wereldoorlog is een nieuwe stad geschoven, deels met dezelfde gebouwen maar vooral met andere bewoners. Historicus Hans Vandecandelaere bestudeerde de hoofdstad en schreef er een bijzonder knap boek over: 'In Brussel. Een reis door de wereld'. Ook verkrijgbaar op integratiecentrum Foyer.

Vandaag heeft meer dan de helft van de Ketjes buitenlandse roots. Tussen de Basiliek van Koekelberg en het Zoniënwoud lopen ongeveer 170 verschillende nationaliteiten rond.

Van Braziliaanse gyrocopters tot Grieken die hun ruggenwervels versleten bij de aanleg van de metro. Van Bulgaarse madammen achter de vitrines aan het Noordstation tot Libanezen met hun tweedehandsauto's langs het kanaal.

Van wokkende Chinezen en Vietnamezen bij de Beurs tot hooggeschoolde expats rond Schuman en Russische adel in een Ukkelse vallei. En dan zwijgen we nog over de mensen met gemengd bloed.

Hoe kwam die superdiversiteit zo razendsnel tot stand? In Brussel geeft de nieuwe Brusselaars een gezicht en een verleden. Het boek combineert in een verhalende stijl niet alleen getuigenissen met bestaand onderzoek, het is ook een liefdesverklaring aan een veelkleurige metropool die wereldgeschiedenis binnenhaalt. Een reis langs mensen en literatuur. En voor niet-Brusselaars een reis naar morgen.

Hans Vandecandelaere is historicus en Brusselkenner. Hij promoveerde met een werkstuk over een Brusselse revolutie in de middeleeuwen. Met dit nieuwe boek over recente migratie maakt hij een sprong van eeuwen en vult hij een absolute leemte op in de Brusselbibliotheek.

Alvast enkele interessante **recensies**:

"Ik ontbijt in een onmogelijk stuk stad op de grens tussen Kuregem en het centrum van Anderlecht.' Zo een zin zet aan tot verder lezen. Hans Vandecandelaere schreef een wetenschappelijke studie met de vaart van een reisverhaal, door Brussel. Lezen!" (Guido Fonteyn, journalist en auteur)

"Hans Vandecandelaere heeft het spannende verhaal van zestig jaar migratie in Brussel voor het eerst op papier gezet, zonder het einde te verklappen!" (Dr. Karel Arnaut, Research Fellow, Max Planck Instituut Göttingen)

"Een leerrijk boek dat voor mij gerust op scholen geïntroduceerd mag worden!" (Jamal Boukharriss, acteur)

'In Brussel. Een reis door de wereld' van Hans Vandecandelaere, paperback 520 pag; winkelprijs: 29,50€. Het boek is op [integratiecentrum Foyer](#) verkrijgbaar aan promoprijs van 26€ (ter plaatse af te halen: Werkhuizenstraat 25, 1080 Molenbeek, 02/411.74.95)

[Terug naar het overzicht](#)

Wie wil een eigen zaak opstarten?

Meer dan de helft van alle nieuwe zelfstandigen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn van allochtone afkomst. Op zich niet eens zo verrassend, want een 'reguliere job' vinden op de arbeidsmarkt blijft voor hen een heikele opdracht.

Maar niet iedereen is even goed gewapend & opgeleid om er een succes van te maken.

Om nieuwe gegadigden te helpen bij het waarmaken van hun droom (het opstarten van een eigen zaak) slaan Syntra Vlaanderen, VDAB, Actiris, Bon vzw en Unizo nu de handen in mekaar.

Vanaf januari start een intensief traject naar ondernemerschap voor (werkzoekende) anderstaligen.

De training 'Anderstalig Ondernemen' loopt van januari tot oktober 2013. De cursisten krijgen

vier dagen per week lessen Nederlands en bedrijfsbeheer.

Doorlopen ze het traject met succes, dan behalen ze hun attest bedrijfsbeheer en kunnen ze hun effectief eigen zaak oprichten. Bij die opstart worden ze bovendien begeleid door een Unizo-coach.

Oproep

Anderstaligen met een beperkte kennis van het Nederlands die geïnteresseerd zijn in deze opleiding, kunnen hun kandidatuur stellen. Men dient wel ingeschreven te zijn als werkzoekende bij Actiris. Deze opleiding is dit jaar nog helemaal gratis.

Een initiatief van Actiris, VDAB, Syntra, Unizo & Bon _Meer info via [Karen De Wolf](#) (Syntra), [Karen Clukers](#) (VDAB) of bij [onthaalbureau Bon](#) via 02/501.66.80

[Terug naar het overzicht](#)

De vrijheid, mijn moeder

Hadja Lahbib is in Brussel en Wallonië bekend als nieuwsanker op RTBF. Maar los van haar job werk ze de jongste maanden ook aan een documentaire over een vergeten en vereenzaamde generatie Maghrebijnse vrouwen. Een generatie waar ook haar eigen moeder toe behoort.

"La Liberté, ma mère" wordt op 21 oktober als een 'Work in progress' voorgesteld in de Hallen van Schaarbeek. Foyer en vrouwenhuis Dar Al Amal verlenen hun actieve medewerking aan deze produktie.

«La liberté, ma mère !», portretteert een milieu dat totaal onbekend is voor het grote publiek. Het geeft ons een inkijk op de huidige wereld van vrouwen die destijds deel uitmaakten van de eerste generatie Marokkaanse migranten in ons land. Welk is hun plaats in de maatschappij die hen hier veertig jaar geleden welkom heetten?

Het gaat om vrouwen van 55 tot 65 jaar. Ze zijn intussen weduwe, gescheiden of soms nog getrouwd, maar al te vaak **wanhopig eenzaam**. Niks of niemand heeft hen voorbereid op oud worden in België.

Heel wat van hen zijn analfabeet, afhankelijk van hun kinderen die... geen tijd meer hebben. Ze leven dikwijls afgezonderd.

De documentaire legt de vinger op de wonde, maar daar houdt het voor Hadja Lahbib niet bij op. Er wordt ook getracht om deuren te openen.

Eén ervan is alvast die van vrouwenhuis Dar Al Amal (Huis van de Hoop) die mee op zoek gaat naar nieuwe perspectieven voor deze dames.

Een huis dat ook ook mee ontmoetingen opzet, bijvoorbeeld met Tata Milouda, een Marokkaanse die in Frankrijk na een alfabetiseringscursus op haar zestigste uitgroeide tot een populaire *slamdichter*. Zij leert haar generatiegenoten weer dromen.

Hadja Lahbib levert met deze documentaire bewust geen afgewerkt produkt af: het is een *work in progress*, dat niet mag stilvallen na een projectie.

De documentaire "La Liberté, ma mère" wordt op 21 oktober in de [Hallen van Schaarbeek](#) voorgesteld. Om 12u staat er een brunch op het programma met Hadja Lahbib & een aantal geportretteerde vrouwen. Om 14u wordt de film vertoond.

Om 16u volgt een optreden van 'slammer' Tata Miloudi.

[Terug naar het overzicht](#)

Mijn naam is Maria

Hoezo Roma willen niet werken?? Feit is wel dat ze met heel wat drempels, vooroordelen en ook sociale en familiale barrières te maken krijgen. Hoog tijd om eens naar de levensverhalen van deze jongeren te luisteren. Charlotte Christiaens (T-Impact) tekende de getuigenissen op.

Bij wijze van voorpublicatie zetten we wekelijks de getuigenis van een paar jongeren online op de Foyer-site.

Dit is alvast het verhaal van Maria:

Mijn naam is Maria, ik ben negentien jaar oud en Roma. Ik ben reeds tien jaar in België, samen met mijn gezin. Ik ben steeds naar een Belgische school geweest in Sint-Jans-Molenbeek.

Toen ik zestien jaar werd, ben ik naar het centrum deeltijdse vorming Foyer gegaan. Alle Roma van in de straat gaan naar daar, en mijn vader wou dit het liefst.

Na één jaar Foyer kreeg ik de kans deeltijds te gaan werken in de keuken van het hospitaal in Brussel. Deze job sprak mij wel aan, ik ben toch niet goed in informatica.

Op mijn werk maak ik samen met mijn collega's de maaltijden klaar voor de verschillende patiënten. Er zijn heel veel verschillende diëten en dus zaken waar we rekening mee moeten houden, de ene mag geen suiker eten, de andere geen vet, nog iemand anders moet juist verdikken...

In het begin wist ik niet veel van de verschillende soorten ziekten af, maar mijn collega's hebben mij dit uitgelegd. Ik begin alle dagen om halfzeven. Ik sta op om half zes zodat ik mijn taken in het huishouden niet verwaarloos. Ik ben terug thuis om half drie. Dat is ideaal, zo heb ik nog ruim de tijd om het avondeten klaar te maken.

Op het werk moet ik steeds handschoenen, een haarnetje en een witte short dragen. Dat is logisch voor de hygiëne.

Ik heb nog nooit de patiënten gezien waar ik de maaltijden voor bereid, die worden rondgedragen door andere mensen.

Soms zou ik dit toch ook graag zelf doen. Ik mis een beetje het contact met de mensen.

Mijn vriendinnen vinden mijn job echt fantastisch en zouden ook graag iets doen zoals ik.

Ook de andere uit de Roma-gemeenschap vinden dit een goed werk voor een meisje: het is goed om de zieken te verzorgen, ook al zijn het er van buiten je gemeenschap. Mede hierdoor mag ik ook mijn werk behouden van mijn man.

Hij maakt er geen probleem van dat ik pas 's avonds het huishouden kan doen. Ook als we kinderen hebben, ziet hij mijn werk niet als een hindernis.

Dat is heel belangrijk voor mij en een goede persoonlijke evolutie ten overstaan van de andere mannen uit mijn gemeenschap, deze kunnen soms zo grof zijn.

Ik geef je een voorbeeld. Tijdens een schooluitstap hielden we 's avonds een echte fuif samen met mijn schoolgenoten. We konden zelf de muziek kiezen. Samen met de meisjes waren we uitgelaten aan het dansen, het was zalig.

's Anderdaags had één van de jongens mij gefilmd en dreigde er mee dit aan mijn schoonouders te laten zien! In onze gemeenschap kan het niet dat je als gehuwd meisje in een broek staat te dansen en dan nog wel op zo'n manier! De Belgen vonden er nochtans niets aan.

Ik heb alles aan mijn man uitgelegd en hij begreep de situatie, de sfeer. Uiteindelijk heeft de jongen het filmpje niet getoond.

Ik hoop nog lang op mijn werk te kunnen blijven: het heeft me zelfstandiger gemaakt. Ik kan nu mijn eigen eten kopen. Misschien koop ik ooit wel een groot huis met veel slaapkamers en een grote tuin zoals de Belgen.

Lees ook over [Alexandra, Nicolae, Teodora, Larissa, Silvia & Dumitru](#)

[Terug naar het overzicht](#)

Drongo succesvol

Integratiecentrum Foyer werkte mee aan het DRONGO-festival in Amsterdam. Een dag waar professionals, ouders en geïnteresseerden hun licht kwamen opsteken over meertalig opvoeden en opgroeien.

Een aantal projecten van Foyer zoals Lego-Lingua, Talen op een kier en Thuis spreek ik ook!

werden die dag voorgesteld, gespeeld, bekeken. Foyer verzorgde een infostand, een helpdesk voor vragen rond meertaligheid en onderwijs en doorlopend workshops Lego Lingua voor zowel kinderen, ouders als professionals.

Met 260 inschrijvingen was het festival 'volzet'. Het evenement functioneerde als een platform voor uitwisseling: mensen namen echt de tijd om vragen te stellen en ideeën uit te wisselen.

De educatieve Foyer-materialen spraken aan omdat ze niet op één taal focussen maar vanuit het Nederlands de aandacht en openheid voor andere talen als thema hebben. Behalve heel wat lovende commentaren voor de praktische en professionele uitwerking ervan, kwamen er ook voorstellen tot samenwerking. Wordt vervolgd.

Meer info over Onderwijs en interculturalisering bij [Hilde De Smedt](#) via 02/609.55.63

[Terug naar het overzicht](#)

Agenda

5 tot 20/10: expo met veiling van creaties senioren

Het Seniorencentrum sluit het 2de werkjaar van het project POVERart af met een tentoonstelling in Zinnema. Die startte op 5 oktober en loopt nog tot 20/10. Op de laatste dag worden de werken geveild.

Chris Lomme, Julien Vrebos en Claude Lammens zijn de veilingmeesters van dienst.

Op zaterdag 20 oktober in Zinnema te Anderlecht.

9/10: Lunchdebat Wonen in Brussel anno 2040

Anno 2040, 25% meer mensen in Brussel.

Wat betekent dit voor onze manier van wonen? Wordt het onbetaalbaar? Wat met groene ruimte?

Moeten we op zoek naar nieuwe woonvormen?

Een visionair gesprek neemt deze vragen onder de loep, legt tendensen bloot en durft kijken naar de toekomst.

Debatteer mee over hedendaags en toekomstgericht wonen in Brussel.

Een initiatief van Citizenne.

In deze reeks zit er ook een wandeling langs sociale en duurzame woonprojecten (16/10) en een bezoek aan de Koningsstraat 123 n.a.v. collectief wonen, spaargroepen en *community landtrust* (23/10) vervat.

Op dinsdag 9/10 van 12u15 tot 13u30 in Daarkom, Wolvengracht 18, Brussel

12 tot 20/10: Ben Hamidou met La Civilisation, ma Mère!

La civilisation, ma mère! onthult het vooroorlogse Marokko via het levensverhaal van een vrouw die op dertienjarige leeftijd huwt en geen besef heeft over wat er zich buiten de muren van haar woning afspeelt waar ze leeft met haar echtgenoot en twee zonen.

Zij zullen de deuren van haar vergulde kooi openzetten en haar reisgezellen worden, de wegbereiders van haar emancipatie. Ze grijpt deze vrijheid aan en wordt herboren als vrije vrouw, schenkster van een nieuwe beschaving,...

Acteur & standupper Ben Hamidou brengt dit keer een bewerking van de roman van Driss Chraïbi op de planken. Gegarandeerd grappig en treffend relevant.

Van 12 tot 14/10 in het [Huis van Culturen, Molenbeek](#)

Van 15 tot 20/10 in de [Hallén van Schaarbeek](#) 02/218.21.07

17/10: proclamatie bronzen BIS Award III

In het najaar 2011 startte de derde editie van de BIS Award: 17 jongeren uit kwetsbare middelen begonnen aan een driejarig traject en engageerden zich op vlak van studie, sport en vrijwilligerswerk.

Het eerste werkjaar zit er intussen op en een externe jury beoordeelde de individuele prestaties

van deze nieuwe generatie 'gouden ketjes'.

Op 17 oktober komt staatssecretaris Bruno De Lille de bronzen awards uitreiken aan al wie slaagde. En vervolgens wordt de lat weer een stukje hoger gelegd en de engagementen verder opgeschroefd.

De BIS Award is een project van Jongerenwerking Foyer & BIS en wordt ondersteund door de VGC en KBC.

Op 17/10 om 18u in de Werkhuizenstraat 23, Molenbeek

18/10: Babbelmiddag met Bon

Bon vzw is het onthaalbureau inburgering Brussel voor mensen van andere origine. Iedereen die zich wil inburgeren, is bij bon aan het juiste adres.

Zin in een verrijkende babbel met de bon-cursisten over waarden, normen, gebruiken en gewoonte? Het kan op 18 oktober tijdens een [Babbelmiddag](#).

Wees wel snel, want de plaatsen zijn beperkt.

Een initiatief van onthaalbureau Bon.

Op 18/10 van 12u30 tot 13u30 in Ph. de Champagnestraat 23, Brussel

19/10: Documentaire 'A People Uncounted'

Op het Vrijheids(film)festival (van 18 tot 27/10 in KVS & Théâtre National) neemt ook de [documentaire 'A People Uncounted'](#) deel aan de officiële competitie. Een Roma-document om u tegen te zeggen.

De ware, niet geromantiseerde, geschiedenis van de Roma is een verhaal van eeuwenlange uitsluiting, onbegrip en slachtingen. In de Tweede Wereldoorlog vermoordden de nazi's 500.000 Roma.

Deze prachtig gemaakte film doorkruist elf landen op zoek naar hun geschiedenis, hun verleden en hun heden. Een documentaire van Aaron Yeger (2011, 95min).

Na de voorstelling volgt een gesprek met Jacqueline Fastrès (historica, co-auteur van 'Chroniques d'une intégration impensée, 2012) en met Stipan Bosnjak (auteur van een 'Open brief van een roma-kleinzoon aan zijn Kroatische grootmoeder')

Het [Vrijheidsfestival](#) is een organisatie van Bruxelles Laïque & de mens.nu

Op 19/10 om 19u in Théâtre National, Em.Jacqmainlaan, Brussel

20/10: Dag van de Dialoog

Zie artikel bovenaan en/of volg via [Facebook](#)

Op zaterdag 20/10 van 14u tot 16u30 op 30 locaties in Brussel + feestelijke afsluiter om 17u in La Tentation, Lakensestraat, Brussel.

[Terug naar het overzicht](#)

Editor: [FOYER](#)
<http://www.foyer.be>

[Click here to change your subscription](#)